

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 februari 1975 tot uitvoering van artikel 121, 11^e, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 mei 1976, wordt vervangen door de volgende bepalingen :

• Artikel 1. Aan iedere verzekeraarsnemer, die onder het toeslagsgebied van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen valt, wordt een toeslag opgelegd van 10 pct. van het bedrag van de premie of de bijdrage die te zijnen laste wordt gelegd.

Deze toeslag bedraagt evenwel 5 pct. voor de volgende categorieën van motorvoertuigen :

1^e rijtuigen gebruikt voor het vervoer van zaken voor eigen rekening;

2^e rijtuigen gebruikt voor het vervoer van zaken voor rekening van derden;

3^e rijtuigen gebruikt voor het bezoldigd personenvervoer met maximum negen plaatsen, bestuurder inbegrepen, en ziekenwagens;

4^e autobussen, autocars en rijtuigen gebruikt voor het georganiseerde personenvervoer ».

Art. 2. In artikel 3, tweede lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 mei 1976, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1^e de woorden « die bij artikel 2 bedoelde verzekeraars doen de eerste dag van elke maand een provisionele storting van 5 pct. » worden vervangen door de woorden « naargelang het geval verrichten de in artikel 2 bedoelde verzekeraars op de eerste dag van elke maand een provisionele storting van 5 of 10 pct. »;

2^e tussen de woorden « toeslag » en « berekend » worden de woorden « van 5 pct. » geschrapt.

Art. 3. In artikel 4, § 1, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 mei 1976, worden de woorden « van 5 pct. » geschrapt.

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op 1 mei 1982.

Art. 5. Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 29 maart 1982.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Sociale Zaken,

J.-L. DEHAENE

N. 82 — 509

Koninklijk besluit nr. 39
tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het koninklijk besluit dat U ter ondertekening wordt voorgelegd beoogt uitvoering te geven aan artikel 1, 9^e van de wet van 2 februari 1982 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning; deze bepaling verleent aan de Koning de bevoegdheid alle nuttige maatregelen te treffen teneinde het financieel evenwicht van het geheel der stelsels van de sociale zekerheid te verzekeren.

Het besluit voorziet een aantal maatregelen in de arbeidsongevallenwetgeving teneinde tegemoet te komen aan de algemene filosofie van de arbeidsongevallenwetgeving van 1971, die wil dat de winsten van deze sector, die het gevolg zijn van het beheer der rentekapitalen, ten goede moeten komen aan de sector (cfr. verslag van de Senaatscommissie, Doc. 215, van 14 januari 1971, zitting 1970-1971, p. 160).

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires sociales,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. L'article 1er de l'arrêté royal du 3 février 1975 portant exécution de l'article 121, 11e, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, modifié par l'arrêté royal du 20 mai 1976, est remplacé par les dispositions suivantes :

• Article 1er. Il est imposé à tout preneur d'assurance assujetti à la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, un supplément de 10 p.c. du montant de la prime ou de la cotisation mise à sa charge.

Ce supplément se monte cependant à 5 p.c. pour les catégories suivantes de véhicules automoteurs :

1e véhicules affectés au transport de choses pour propre compte;

2e véhicules affectés au transport de choses pour compte de tiers;

3e véhicules affectés au transport rémunéré de personnes ayant un maximum de neuf places, conducteur compris, et voitures d'ambulance;

4e autobus, autocars et véhicules servant au transport organisé de personnes. ».

Art. 2. A l'article 3, alinéa 2, du même arrêté, modifié par l'arrêté royal du 20 mai 1976, sont apportées les modifications suivantes :

1e les mots « les assureurs visés à l'article 2 effectuent le premier jour de chaque mois un versement provisionnel d'un montant de 5 p.c. » sont remplacés par les mots « selon le cas, les assureurs visés à l'article 2 effectuent le premier jour de chaque mois un versement provisionnel d'un montant de 5 ou de 10 p.c. ».

2e entre les mots « supplément » et « calculé » les mots « de 5 p.c. » sont supprimés.

Art. 3. Dans l'article 4, § 1er, alinéa 1er, du même arrêté, modifié par l'arrêté royal du 20 mai 1976, les mots « de 5 p.c. » sont supprimés.

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er mai 1982.

Art. 5. Notre Ministre des Affaires sociales est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 29 mars 1982.

BAUDOUIN

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires sociales,

J.-L. DEHAENE

F. 82 — 509

Arrêté royal n° 39
modifiant la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'arrêté royal qui est soumis à votre signature vise à exécuter l'article 1er, 9e de la loi du 2 février 1982 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi; cette disposition donne au Roi la compétence de prendre toutes mesures utiles en vue d'assurer l'équilibre financier de l'ensemble des régimes de sécurité sociale.

L'arrêté prévoit un certain nombre de mesures dans la législation relative aux accidents du travail, en vue de respecter la philosophie générale de la loi sur les accidents du travail de 1971, qui veut réaliser que les bénéfices grâce à la gestion des capitaux de rentes, soient au profit du secteur (cfr. rapport de la Commission du Sénat, Doc. 215 du 14 janvier 1971, session de 1970-1971, p. 160).

Deze maatregelen zullen voor 1982, een vermindering mogelijk maken van de werkgeversbijdrage aan het Fonds voor arbeidsongevallen met 0,10 pct. en een overeenstemmende verhoging van de werkgeversbijdrage voor de ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector uitkeringen).

Deze maatregelen betreffen meer bepaald :

— een verhoging van de jaarlijkse bijdrage van de verzekeraarsmaatschappijen en -kassen aan het Fonds voor arbeidsongevallen; bij de vaststelling van de verhoogde bijdrage zal de betrokken sector worden geraadpleegd;

— de verplichte vestiging van de rentekapitalen bij het Fonds voor arbeidsongevallen voor de invaliditeiten van minder dan 10 pct. Deze bedragen die momenteel integraal aan de slachtoffers worden uitgekeerd, zouden in de toekomst door het Fonds worden betaald onder vorm van periodieke renten;

— het toepassen van de persoonlijke sociale zekerheidsbijdragen op de bijslagen die het Fonds voor arbeidsongevallen betaalt;

— het plafonneren van de vergoedingen voor blijvende arbeidsongeschiktheid ingeval van meerdere arbeidsongevallen;

— de schorsing van de vergoeding voor hulp van derde, tijdens de opname in een ziekenhuis of een verzorgingstehuis;

— de aanpassing aan de deeltijdse arbeid van de vergoeding voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid;

— de invoering van nieuwe sancties op de verzekeraarsmaatschappijen zoals die bestaan in het kader van de wet betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen;

— de tenlasteneming door de verzekeraars van de bijzondere risico's, met verhaal jegens de Staat onder bepaalde voorwaarden.

Bovendien zou ten behoeve van de ziekte- en invaliditeitsverzekering een bedrag van 2 miljard worden ontleend bij de verzekeraarsmaatschappijen en -kassen.

Dit besluit werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

Onderzoek van de artikelen

Artikel 1 voorziet de schorsing van de vergoeding voor hulp van een ander persoon tijdens de opname in een verplegingsinstelling.

Hier wordt een gelijkschakeling met de regeling van tegemoetkomingen aan minder-validen voorzien, waar de tegemoetkoming voor hulp van derde niet wordt uitbetaald gedurende de periode tijdens welke de rechthebbende in een verplegingsinstelling of in een rusthuis voor bejaarden verblijft.

Artikel 2 geeft een nadere omschrijving van het begrip basisloon voor de toepassing van de arbeidsongevallenwet.

De bepaling van het basisloon is moeilijk te formuleren en wat hieronder dient te worden verstaan heeft steeds aanleiding gegeven tot allerhande betwistingen tussen de betrokken partijen en rechtkanten temeer dat de interpretatie steeds wijzigde.

In de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 heeft men door de verwijzing naar artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, getracht een bepaling van het loon te geven om also een meer uniforme door iedereen aanvaarde- en toegepaste regeling te bekomen; hierbij werd ook de mogelijkheid voorzien om bij koninklijk besluit aanpassingen te verrichten.

Deze verwijzing op zichzelf heeft geen voldoening gegeven en de betwistingen blijven voortduren daar de doelstellingen van beide wetten verschillend zijn; immers, de wet van 12 april 1965 beschermt als loon, alle door de werkgever aan de werknemer verschuldigde sommen terwijl de arbeidsongevallenwet in feite het slachtoffer vergoedt voor het verlies aan normaal beroepsinkomen.

De Nationale Arbeidsraad heeft unaniem een volledig nieuwe tekst voorgesteld waarin de elementen welke als loon dienen te worden beschouwd nauwkeuriger worden omschreven maar tevens uitgebreid op een bredere basis. Ook worden verschillende betalingen uitdrukkelijk uitgesloten omdat ze niet als loon beschouwd worden of terugbetalingen zijn van gedane onkosten, bijvoorbeeld de terugbetalingen voor waplatsingskosten, de werkkleij en het arbeidsgereedschap, enz.

Ces mesures permettront, pour 1982, une diminution de la cotisation patronale pour le Fonds des accidents du travail de 0,10 p.c. et une augmentation équivalente de la cotisation patronale pour l'assurance maladie-invalidité (assurance indemnité).

Les mesures envisagées concernent notamment :

— l'augmentation de la cotisation des sociétés et caisses d'assurances au Fonds des accidents du travail; lors de la fixation de la cotisation majorée, le secteur concerné sera consulté;

— la constitution obligatoire des capitaux de rente auprès du Fonds des accidents du travail pour les invalidités inférieures à 10 p.c. Ces montants, qui sont pour le moment versés intégralement aux victimes, seraient à l'avenir payés par le Fonds sous forme de rentes périodiques;

— l'application des cotisations personnelles de sécurité sociale aux allocations que paie le Fonds des accidents du travail;

— le plafonnement complémentaire de l'indemnité d'incapacité de travail permanente en cas de plusieurs accidents de travail;

— la suspension de l'indemnisation pour aide de tiers, durant l'admission dans un hôpital ou un établissement de soins;

— l'adaptation au travail à temps partiel de l'indemnité d'incapacité de travail temporaire;

— l'introduction de nouvelles sanctions à l'encontre des compagnies d'assurance telles qu'elles existent dans le cadre de la loi relative au contrôle des entreprises d'assurances;

— la prise en charge des risques spéciaux par les assureurs avec recours envers l'Etat sous certaines conditions.

En outre un montant de 2 milliards serait emprunté auprès des caisses et compagnies d'assurances au profit de l'assurance maladie-invalidité.

Le présent arrêté a été adapté à l'avis du Conseil d'Etat.

Examen des articles

L'article 1er prévoit la suspension d'indemnité d'aide d'une tierce personne durant le séjour dans un établissement hospitalier.

Il est prévu une harmonisation avec le régime des prestations versées aux handicapés, selon laquelle la prestation pour aide de tiers n'est pas versée durant la période pendant laquelle le bénéficiaire séjourne dans une institution de soins ou une maison de repos.

L'article 2 définit plus précisément la notion du salaire de base pour l'application de la loi sur les accidents du travail.

La définition de salaire de base est difficile à formuler et ce qu'il faut comprendre par cette notion a toujours donné lieu à toutes sortes de contestations entre les parties concernées et les tribunaux, d'autant plus que l'interprétation s'en modifiait constamment.

En faisant référence dans la loi sur les accidents du travail du 10 avril 1971 à l'article 2 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, on avait essayé de donner une définition de la rémunération afin d'obtenir ainsi une règle plus uniforme, acceptée et appliquée par tous; de plus la possibilité d'adaptations par arrêté royal était également prévue.

Cette référence n'a pas donné satisfaction et les contestations continuent, car l'objectif poursuivi par les deux lois est différent; en effet, la loi du 12 avril 1965 protège comme rémunération toutes les sommes dues par l'employeur au travailleur, tandis que la loi sur les accidents du travail indemnise la victime de la perte de son revenu professionnel normal.

Le Conseil national du Travail a proposé à l'unanimité un texte entièrement nouveau où les éléments qui doivent être considérés comme salaire sont décrits avec plus de précision mais sont également étendus à une base plus large. Par ailleurs, divers paiements sont formellement exclus parce qu'ils ne sont pas considérés comme salaire ou sont des remboursements de frais exposés par exemple les remboursements de frais de déplacement, l'habitat de travail et les outils de travail.

Artikel 3 voorziet de aanpassing aan de deeltijdse arbeid van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

Voorgesteld wordt dat ingeval de getroffene op het ogenblik van het ongeval deeltijdse arbeid verricht, het basisloon bepaald wordt rekening houdend met het loon dat ingevolge de deeltijdse arbeid verschuldigd is, voor wat de vergoeding van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid betreft.

Artikel 4 voorziet het bijdrageplichtigmaken voor de sociale zekerheid van de bisslagen betaald door het Fonds voor arbeidsongevallen.

Op de diverse bisslagen betaald door het Fonds voor arbeidsongevallen, wordt geen persoonlijke bijdrage voor de sociale zekerheid afdhouden, wat wel het geval is in de beroepsziektenregeling. Deze maatregel brengt dus de noodzakelijke eenvormigheid tussen beide regelingen.

De artikelen 5 en 6 voorzien de verplichte toekomstige kapitaalvestiging voor de invaliditeiten van minder dan 10 pct. bij het Fonds voor arbeidsongevallen.

Hierbij wordt het kapitaal niet meer betaald aan de getroffenen, maar door de verzekeraar gevestigd bij het Fonds, hetwelk in renten uitbetaald wordt.

Diese maatregel heeft betrekking op een groot aantal rentegentakers met een geringe invaliditeit, aan wie de belangrijke kapitalen worden uitgekeerd en die in de regel geen of een beperkt loonverlies geleden hebben.

De artikelen 7 en 8 voorzien de aanpassing van de arbeidsongevallenwetgeving, meer bepaald wat de taken en de stijving van het Fonds voor arbeidsongevallen betreft, dit ingevolge de artikelen 5 en 6.

Artikel 9 voorziet de verlaging in de arbeidsongevallenwet van de werkgeversbijdrage aan het Fonds met 0,10 %.

Artikelen 10 en 11. De schade van een arbeidsongeval, veroorzaakt door ontploffingen van oorlogstuigen, alsmede de daardoor veroorzaakte schade aan derden, is momenteel ten laste van de Staat.

Het Fonds voor arbeidsongevallen regelt evenwel deze betalingen en recuperereert achteraf vanwege de Staat.

Voorgesteld wordt deze schade ten laste te leggen van de verzekeraar, met evenwel de mogelijkheid terugvordering van de Staat te bekomen wanneer deze schade het gevolg is van de toevallige en onvoorzienne aanwezigheid van deze oorlogstuigen.

Artikel 12. Om de doelmatigheid van de controlediensten te vergroten, wordt voorzien in de mogelijkheid om, bij bewijs tussen de verzekeraar en de controlediensten in verband met de regeling van een arbeidsongeval, bij aangetekend schrijven de verzekeraar in kennis te stellen van hun gemotiveerd advies, dat door de verzekeraar ter griffie van de bevoegde rechtbank moet neergelegd worden op het ogenblik dat het ongeval voor definitieve regeling wordt aanhangig gemaakt.

Artikel 13. Dit artikel is geïnspireerd op artikel 51 van de wet van 9 juli 1975 en voorziet de mogelijkheid om, indien de verzekeraar geen gevolg geeft aan de aanmaningen van de controlediensten, deze aanmaningen in het Belgisch Staatsblad bekend te maken. Dergelijke aanmaning kan een belangrijk drukmiddel zijn om een verzekeraar ertoe te brengen zijn verplichtingen na te komen, vermits de bekendmaking zijn handelsfaam in hoge mate zou kunnen schaden.

Het is echter duidelijk niet de bedoeling dat de aanmaning en de publicatie ervan zal gebeuren op grond van betwiste punten waarover een verdeelde rechtspraak bestaat en waarvan de oplossing normaal tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank behoort.

Het initiatief voor het geven van de aanmaningen en voor het voorstel tot publicatie in het Belgisch Staatsblad behoort tot de inspectiediensten.

In elk geval zal de betrokken verzekeraar gehoord worden en zal de beslissing tot publicatie genomen worden door de Minister, na advies van het Beheerscomité van het Fonds.

Het woord « uitvoeringsmaatregelen » dient breed geïnterpreteerd te worden en omvat eveneens de ministeriële aanschrijvingen.

Artikel 14. In dit artikel worden de strafbepalingen, voorzien in het huidig geldend artikel 91 van de arbeidsongevallenwet en de artikelen 53, 54 en 55 van de wet van 9 juli 1975, samenge-

L'article 3 prévoit l'adaptation au travail à temps partiel de l'indemnité d'incapacité de travail temporaire.

Il est proposé, dans le cas où la victime effectue au moment de l'accident un travail à temps partiel, de faire dépendre le salaire de base du salaire dû en raison du travail à temps partiel, pour ce qui concerne l'indemnité de l'incapacité de travail temporaire.

L'article 4 prévoit la cotisation obligatoire à la sécurité sociale des allocations supplémentaires versées par le Fonds des accidents du travail.

Il n'est retenu aucune cotisation personnelle pour la sécurité sociale sur les divers suppléments versés par le Fonds des accidents du travail, ce qui est le cas du régime des maladies professionnelles. Cette mesure opère donc l'uniformité nécessaire entre les deux régimes.

Les articles 5 et 6 prévoient la constitution future obligatoire des capitaux pour les invalidités inférieures à 10 p.c. au sein du Fonds des accidents du travail.

Le capital pour ces invalidités n'est ici plus versé à la victime, mais il est constitué au sein du Fonds, qui paye en rentes.

Cette mesure touche un grand nombre de bénéficiaires à invalidité réduite, à qui sont versées d'importantes sommes et qui en général n'ont subi aucune perte de salaire ou qu'une perte limitée.

Les articles 7 et 8 prévoient l'adaptation de la législation sur les accidents du travail, plus particulièrement en ce qui concerne les tâches et l'alimentation du Fonds des accidents du travail et ce, à la suite des articles 5 et 6.

L'article 9 prévoit la diminution, dans la loi sur les accidents du travail, de la cotisation patronale au Fonds, de 0,10 %.

Articles 10 et 11. Les dommages d'un accident du travail causé par l'explosion d'engins de guerre, de même que le dommage aux tiers qui en découlent, est actuellement à charge de l'Etat

Cependant, le Fonds des accidents du travail règle ces paiements et récupère ensuite après de l'Etat.

Il est proposé de mettre ce dommage à charge de l'assureur, avec la possibilité cependant d'obtenir la récupération auprès de l'Etat si ce dommage est dû à la présence fortuite et imprévisible de ces engins de guerre.

L'article 12 prévoit, en vue d'augmenter l'efficacité des services de contrôle, qu'en cas de contestation entre l'assureur et les services de contrôle, au sujet du règlement d'un accident du travail, ces derniers peuvent faire connaître à l'assureur leur avis motivé par lettre recommandée, avis qui doit être déposé au greffe du tribunal compétent au moment où l'accident vient en instance en vue de son règlement définitif.

L'article 13 est inspiré de l'article 51 de la loi du 9 juillet 1975 et prévoit la possibilité de publication au Moniteur belge des mises en demeure, adressées par les services de contrôle à l'assureur, lorsque ce dernier n'y donne pas suite. Une telle mise en demeure peut être un moyen de pression important en vue d'amener un assureur à remplir ses obligations étant donné que la publication peut nuire dans une importante mesure à sa réputation commerciale.

Il est cependant clair que l'intention n'est pas d'utiliser la mise en demeure et sa publication au sujet de points litigieux qui font l'objet d'une jurisprudence partagée et dont la solution relève de la compétence des tribunaux du travail.

L'initiative des mises en demeure et de la proposition de publication au Moniteur belge appartient aux services d'inspection.

Dans chaque cas, l'assureur intéressé sera entendu et la décision de publication sera prise par le Ministre, après avis du Comité de gestion du Fonds.

Les mots « mesures d'exécution » doivent être interprétés largement et comprennent également les circulaires ministérielles.

L'article 14 rassemble les sanctions pénales prévues à l'article 91 de la loi sur les accidents du travail et aux articles 53, 54 et 55 de la loi du 9 juillet 1975. Ces dispositions

bracht. Deze bepalingen voorzien strafrechtelijke sancties tegen over werkgevers, verzekeraars en instellingen met rentedienst voor het afleggen van onjuiste verklaringen, het weigeren van inlichtingen, het verhinderen van toezicht, het niet naleven van wettelijke en reglementaire verplichtingen of het afsluiten of uitvoeren van een overeenkomst strijdig met deze verplichtingen.

De laatstgenoemde overtreding wordt ook nominatief gesancioneerd t.o.v. verzekeringsbemiddelaars, vermits ze betrekking heeft op handelingen gesteld bij het afsluiten van de verzekeringsovereenkomst of in de relatie werkgever-verzekeraar (cfr. het huidig artikel 91, 3^e).

Wat de straffen betreft, worden de in de wet van 9 juli 1975 vermelde geldboeten overgenomen.

Artikel 15. Dit artikel neemt de beginselen over van artikel 58 van de wet van 9 juli 1975 en vergt geen bijzonder commentaar.

Hierdoor zal het de controle mogelijk zijn tussen te komen in de procedure zoals bepaald in volgend artikel, en het toezicht zo nodig verscherpen.

Artikel 16. Volgens artikel 61 van de wet van 9 juli 1975 zijn de ondernemingen burgerrechterlijk aansprakelijk voor de geldboeten waartoe hun beheerders, commissarissen, zaakvoerders of lasthebbers worden veroordeeld met toepassing van de strafbepalingen van die wet.

Artikel 93 bevat een soortgelijke maar ontoereikende bepaling en dient dus te worden aangepast zoals wordt voorgesteld.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,

van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,

De Minister van Sociale Zaken,

J.-L. DEHAENE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 15e maart 1982 door de Eerste Minister verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit nr. 39 « tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 », heeft de 17e maart 1982 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp strekt ertoe een aantal artikelen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 te wijzigen of op te heffen; bovendien worden enkele nieuwe artikelen toegevoegd. De bevoegdheid daartoe ontleent de Koning aan artikel 1, 9^e, van de wet van 2 februari 1982 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning naar luid waarvan Hij, binnen de grenzen bepaald in de wet, alle nuttige maatregelen kan nemen ten einde het financieel evenwicht van het geheel van de stelsels van de sociale zekerheid van onder meer de werknemers te verzekeren. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 2 februari 1982 blijkt duidelijk dat voor de toepassing van de bijzondere-machtenwet de term « sociale zekerheid » in ruime zin dient te worden begrepen en onder meer ook de regeling inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten omvat. (Gedr. St. Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1981-1982, nr. 28/22, blz. 103).

Aan artikel 4, § 2, van de wet van 2 februari 1982, ontleent de Koning de bevoegdheid om de vigerende wettelijke bepalingen op te heffen, aan te vullen, te wijzigen of te vervangen.

Vermits het ontwerp bepalingen omvat die tegelijk betrekking hebben op de deeltijdse arbeid, verdient het aanbeveling in het eerste lid van de aanhef tevens naar het bepaalde in artikel 1, 7^e, van de wet van 2 februari 1982 te verwijzen. Bovendien verwijzen men ook naar artikel 3, § 4, van dezelfde wet, gelet op het bepaalde in de artikelen 14, 15 en 16 van het ontwerp.

Verder in dit advies wordt wel voorbehoud gemaakt omtrent de rechtsgrond van sommige bepalingen die in het ontwerp zijn opgenomen.

* * *

prévoient des sanctions pénales à l'encontre des employeurs, assureurs et établissements chargés du service des rentes qui font des déclarations inexactes, refusent de fournir des renseignements, font obstacle à la surveillance ne se conformant pas aux obligations légales ou réglementaires ou ont conclu ou exécuté un contrat contraire à ces obligations.

Cette dernière infraction est aussi sanctionnée normmément à l'encontre des intermédiaires d'assurances, puisqu'elle concerne des actes posés lors de la conclusion du contrat d'assurance ou dans la relation employeur-assureur (cfr. article 91, 3e, actuel).

Quant aux sanctions, les amendes prévues dans la loi du 9 juillet 1975 sont reprises.

L'article 15 reprend les principes de l'article 58 de la loi du 9 juillet 1975 et ne nécessite pas de commentaire particulier.

Il sera ainsi possible aux autorités de contrôle d'intervenir dans la procédure de la manière prévue à l'article suivant et de renforcer la surveillance si nécessaire.

Article 16. Selon l'article 61 de la loi du 9 juillet 1975 les entreprises sont civilement responsables des amendes auxquelles leurs administrateurs, commissaires, gérants ou mandataires sont condamnés en vertu des dispositions pénales de cette loi.

L'article 93 contient une disposition semblable mais inadéquate et doit en conséquence être adaptée comme proposé.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,

de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,

Le Ministre des Affaires sociales,

J.-L. DEHAENE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, première chambre, saisi par le Premier Ministre, le 15 mars 1982, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal n° 39 « modifiant la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail », a donné le 17 mars 1982 l'avis suivant :

Le projet tend à modifier ou à abroger certains articles de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail; il y insère, en outre, certains articles nouveaux. Le Roi trouve le pouvoir nécessaire à cet effet dans l'article 1er, 9e, de la loi dite de pouvoirs spéciaux du 2 février 1982, aux termes duquel il peut, dans les limites définies par la loi, prendre toutes les mesures utiles en vue d'assurer l'équilibre financier de l'ensemble des régimes de sécurité sociale, notamment du régime des travailleurs salariés. Les travaux préparatoires de la loi du 2 février 1982 montrent clairement que, pour l'application de la loi dite de pouvoirs spéciaux, le terme « sécurité sociale » doit s'entendre au sens large et comprend également, entre autres, le régime des accidents du travail et celui des maladies professionnelles (doc. parl. Chambre des Représentants, 1981-1982, n° 28/22, p. 103).

L'article 4, § 2, de la loi du 2 février 1982 précitée habilité le Roi à abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions légales en vigueur.

Le projet contenant des dispositions qui ont également trait au travail à temps partiel, il se recommande de viser aussi, dans l'alinea 1er du préambule, la disposition de l'article 1er, 7e, de la loi du 2 février 1982. Étant donné les dispositions des articles 14, 15 et 16 du projet, on fera référence, en outre, à l'article 3, § 4, de la même loi.

Des réserves seront toutefois faites dans la suite du présent avis concernant le fondement légal de certaines dispositions prévues par le projet.

* * *

Onder artikel 2 stelle men het eerste lid van de nieuwe bepaling als volgt :

« Artikel 35. Voor de toepassing van deze wet wordt als loon beschouwd ieder bedrag of ieder in geld waardebaar voordeel dat rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever aan zijn werkneemster wordt toegekend ingevolge de tussen hen bestaande arbeidsverhouding, hetzij dat de toekeuring ervan voortyloekt uit een geschreven of mondelinge individuele overeenkomst, uit een reglement of een overeenkomst gesloten in de onderneming, uit een collectieve overeenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad, in een paritaire comité of subcomité of in elk ander paritaire orgaan — al dan niet bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaard — uit het gebruik of uit een statuut, hetzij dat de toekeuring ervan geschiedt krachtens een wet, hetzij dat de toekeuring aan de werkneemster haar grondslag vindt in een door de werkgever eenzijdig aangegane verplichting behalve wegens overwegingen vreemd aan de beroepsactiviteit van de werkneemster.

Voor de toepassing van deze wet wordt niet als loon beschouwd : ... »

* * *

Onder artikel 5 van het ontwerp leze men « Het eerste lid vindt geen toepassing wanner de rente na het verstrijken... (voorts zoals in het ontwerp) ».

* * *

Artikel 8 van het ontwerp vult artikel 53 van de arbeidsongevalenwet aan met een nieuwe bepaling omrent de weigering of intrekking van de « toelating », bedoeld in dat artikel. Tevens wordt gesteld dat een verzekeraar waaraan de machtiging wordt geweigerd of waarvan de machtiging wordt ingetrokken, bij de Raad van State in beroep kan gaan volgens een vereenvoudigde procedure door de Koning vast te stellen. Deze bepaling kan niet worden ingepast in de bijzondere machten welke door de wet van 2 februari 1982 aan de Koning zijn verleend. Zij moet bijgevolg uit het ontwerp worden weggelaten.

* * *

Artikel 15 van het ontwerp voegt in de arbeidsongevalenwet een artikel 91bis in waarin wordt voorzien in de mogelijkheid van een administratieve geldboete. In artikel 3, § 4, van de wet van 2 februari 1982 vindt de Koning daartoe de bevoegdheid. Men weet dat in de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten een gans stelsel is uitgebouwd waarbij de prerogatieven van het openbaar ministerie en de rechten van de verdediging in passende mate zijn gewaarborgd. Deze beginselen vindt men niet terug in de bepaling van het ontwerp.

* * *

Met betrekking tot de nieuwe bepaling onder artikel 16 van het ontwerp moge worden opgemerkt dat in 4° geen sprake is van de instellingen met rendedienst.

Eenzelfde opmerking moet worden gemaakt met betrekking tot de nieuwe bepaling onder artikel 17 van het ontwerp.

* * *

Artikel 18 van het ontwerp strekt ertoe in de arbeidsongevalenwet een artikel 91quinquies in te voegen waarbij de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, gerechtigd wordt in elke stand van het geding voor het strafrecht tussen te komen. Deze bepaling is een procedureregel waarvoor in de wet van 2 februari 1982 geen rechtsgrond te vinden is. Deze opmerking is van overeenkomstige toepassing op het nieuwe artikel 91series onder artikel 19 van het ontwerp. De artikelen 18 en 19 dienen bijgevolg uit het ontwerp te worden weggelaten.

* * *

Artikel 21 van het ontwerp stelt dat de datum van inwerkingtreding van artikel 49 van de arbeidsongevalenwet van 10 april 1971 wordt vastgesteld op 1 juli 1976, wat betreft de buitenlandse militaire bases in België die vóór 1 juli 1976 de bij voormalig artikel 49 voorziene arbeidsongevalenverzekering niet hebben aangegaan.

Krachtens het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 zijn alle bepalingen van de arbeidsongevalenwet van 10 april 1971 in werking getreden op 1 januari 1972. De bepaling van het ontwerp — die niet in het verslag aan de Koning wordt toegelicht — strekt blijkbaar ertoe de toepassing van de arbeidsongevalenwet te verruimen tot de buitenlandse militaire bases in België. Bovendien zal deze uitbreiding uitwerking hebben op 1 juli 1976.

A l'article 2, il y aurait lieu de rédiger comme suit l'alinéa 1er et le début de l'alinéa 2 de la nouvelle disposition :

« Art. 35. Pour l'application de la présente loi, est considérée comme rémunération toute somme ou tout avantage, évaluables en argent, octroyé directement ou indirectement par l'employeur au travailleur en raison de la relation de travail existante entre eux, soit qui cet octroi résulte d'un contrat individuel écrit ou verbal, d'un règlement ou d'une convention conclue au niveau de l'entreprise, d'une convention collective conclue au Conseil National du Travail, en commission ou sous-commission paritaire ou en tout autre organe paritaire — rendue obligatoire ou non par arrêté royal — de l'usage ou d'un statut, soit que cet octroi résulte d'une loi ou d'une obligation prise unilatéralement par l'employeur, sauf pour des motifs étrangers à l'activité professionnelle du travailleur.

Pour l'application de la présente loi, ne sont pas considérés comme rémunération : ... ».

* * *

A l'article 5 du projet, il faut lire : « L'alinéa 1er n'est pas applicable lorsque, après l'expiration du délai visé à l'article 72, la rente ... (la suite comme au projet) ».

* * *

L'article 8 du projet complète l'article 53 de la loi sur les accidents du travail par une nouvelle disposition relative au refus ou au retrait de l'« agrément » qui y est prévu. Il prévoit également que l'assureur auquel l'agrément est refusé ou retiré peut introduire un recours auprès du Conseil d'Etat selon une procédure simplifiée à déterminer par le Roi. Cette disposition ne s'inscrit pas dans le cadre des pouvoirs spéciaux attribués au Roi par la loi du 2 février 1982. Dès lors, il y a lieu de l'écartier du projet.

* * *

L'article 15 du projet insère dans la loi sur les accidents du travail un article 91bis qui prévoit la possibilité d'une amende administrative. L'article 3, § 4, de la loi du 2 février 1982 donne au Roi le pouvoir de le faire. La loi du 30 juin 1971 relative aux amendes administratives applicables en cas d'infraction à certaines lois sociales prévoit tout un système garantissant dans une mesure adéquate les prérogatives du ministère public et les droits de la défense. On ne retrouve pas ces principes dans la disposition du projet.

* * *

En ce qui concerne la nouvelle disposition prévue à l'article 16 du projet, on observera qu'au 4° il n'est pas question des établissements chargés du service des rentes.

La même observation s'applique à la nouvelle disposition prévue à l'article 17 du projet.

* * *

L'article 18 du projet tend à insérer dans la loi sur les accidents du travail un article 91quinquies qui habilité le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions à intervenir « en tout état de cause » devant la juridiction répressive. Cette disposition est une règle de procédure qui ne trouve aucun fondement légal dans la loi du 2 février 1982. Cette observation s'applique par analogie au nouvel article 91sexies, qui fait l'objet de l'article 19 du projet. Par voie de conséquence, il y a lieu d'écartier les articles 18 et 19 du projet.

* * *

L'article 21 du projet prévoit que la date d'entrée en vigueur de l'article 49 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail est fixée au 1er juillet 1976 en ce qui concerne les bases militaires étrangères en Belgique qui n'ont pas contracté une assurance contre les accidents du travail comme prévue à l'article 49 précité.

En vertu de l'arrêté royal du 25 octobre 1971, toutes les dispositions de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail sont entrées en vigueur le 1er janvier 1972. La disposition du projet — qui n'est assortie d'aucun commentaire dans le rapport au Roi — tend manifestement à étendre l'application de la loi sur les accidents du travail aux bases militaires étrangères en Belgique. De plus, cette extension produira ses effets à partir du 1er juillet 1976.

Binnen de tijd die hem is gelaten en bij ontstentenis van enige toelichting omtrent de draagwijdtte van de bepaling, heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of de bepaling van artikel 21 kan worden ingepast in de bijzondere machten welke de Koning aan de wet van 2 februari 1982 ontleent. Alleszins is het zo dat overeenkomstig artikel 4, § 4, van de wet van 2 februari 1982 de met toepassing van de artikelen 1, 2 en 3, § 4, van de wet van 2 februari 1982 genomen besluiten slechts terugwerkende kracht kunnen hebben tot 1 januari 1982.

Om volledig te zijn moge worden opgemerkt dat in artikel 3 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 aan de Koning de bevoegdheid wordt verleend het toepassingsgebied van die wet uit te breiden tot de categorieën van personen die Hij aanwijst. Mogelijk kan het aanbeveling verdienen de nagestreefde verruiming door te voeren bij wege van een gewoon koninklijk besluit dat ter uitvoering van het genoemde artikel 3 zou worden vastgesteld. Uiteraard zou die vaststelling slechts voor de toekomst kunnen gelden. Indien er reden bestaat om voor een voorbije periode enige regularisatie door te voeren, kan zulks slechts bij wet gebeuren.

* * *

In artikel 13 en andere artikelen van het ontwerp zijn een aantal bepalingen opgenomen die strekken tot een versterking van de controle op de naleving van de wet. Bepalingen van die aard mogen worden beschouwd als aansluitend bij de regelen die het eerst van het financieel evenwicht beogen.

De kamer was samengesteld uit :

De heren :

H. Adriaens, voorzitter;

H. Coremans; Gh. Tacq, staatsraden;

Mevr. M. Benard, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer Gh. Tacq.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. Vermeire, adjunct-auditeur

De Griffier,
M. Benard.

De Voorzitter,
H. Adriaens.

31 MAART 1982. — Koninklijk besluit nr. 39 tot wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 2 februari 1982 tot toeënkennung van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, inzonderheid op de artikelen 1, 7^e en 9^e, 3, §§ 2 en 4, en 4, § 2;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Gelet op de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, inzonderheid op de artikelen 24, 35, 43, 45, 58, 59 gewijzigd bij de wet van 24 december 1976, 84, 85, 86, 91 en 93;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In artikel 24 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 wordt tussen het tweede en het derde lid de volgende bepaling ingevoegd :

« Bij opneming van de getroffene, ten laste van de verzekeraar, in een verplegingsinstelling vóór het einde van de bij artikel 72 bepaalde termijn, is de vergoeding voor de hulp van een ander persoon bedoeld in vorig lid niet verschuldigd voor de dagen van de opneming ».

Art. 2. Artikel 35, eerste lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 35. Voor de toepassing van deze wet wordt als loon beschouwd ieder bedrag of ieder in geld waardebaar voordeel dat rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever aan zijn werknemer wordt toegekend ingevolge de tussen hen bestaande

Dans le bref délai qui lui est imparti et en l'absence de toute explication sur la portée de cette disposition, le Conseil d'Etat n'a pas pu vérifier si la disposition de l'article 21 peut s'inscrire dans le cadre des pouvoirs spéciaux que la loi du 2 février 1982 attribue au Roi. Quoi qu'il en soit, et conformément à l'article 4, § 4, de la loi du 2 février 1982, les arrêtés pris en application des articles 1er, 2 et 3, § 4, de la loi du 2 février 1982 ne peuvent rétroagir qu'au 1er janvier 1982.

Pour être complet, on observera que l'article 3 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail donne au Roi le pouvoir d'en étendre le champ d'application aux catégories de personnes qu'il désignera. L'on pourrait envisager cette extension par la voie d'un arrêté royal ordinaire à prendre en exécution de l'article 3 précité, étant entendu qu'elle ne vaudrait que pour le futur. Si une régularisation pour une période révolue, est justifiée, elle ne peut se faire que par la loi.

* * *

L'article 13 et d'autres articles du projet contiennent un certain nombre de dispositions qui visent à renforcer le contrôle de l'application de la loi. Des dispositions de cette nature peuvent être considérées comme s'inscrivant dans la ligne des règles visant le rétablissement de l'équilibre financier.

La chambre était composée de :

MM. :

H. Adriaens, président;

H. Coremans, Gh. Tacq, conseillers d'Etat;

Mme M. Benard, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. Gh. Tacq.

Le rapport a été présenté par M. J. Vermeire, auditeur-adjoint.

Le Greffier,
M. Benard.

Le Président,
H. Adriaens.

31 MARS 1982. — Arrêté royal n° 39 modifiant la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 2 février 1982 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, notamment les articles 1er, 7e et 9e, 3, §§ 2 et 4, et 4, § 2;

Vu l'urgence;

Vu la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, notamment les articles 24, 35, 43, 45, 58, 59 modifié par la loi du 24 décembre 1976, 84, 85, 86, 91 et 93;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires Sociales et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. A l'article 24 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, la disposition suivante est insérée entre le deuxième et le troisième alinéa :

« En cas d'hospitalisation de la victime, à charge de l'assureur, avant l'expiration du délai visé à l'article 72, l'allocation pour l'aide d'une tierce personne, visée à l'alinéa précédent, n'est pas due pour les jours d'hospitalisation. ».

Art. 2. L'article 35, alinéa 1er de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 35. Pour l'application de la présente loi, est considérée comme rémunération toute somme ou tout avantage, évaluables en argent, octroyé directement ou indirectement par l'employeur au travailleur en raison des relations de travail existant entre eux,

arbeidsverhouding, hetzij dat de toekenning ervan voortvloeit uit een geschreven of mondelinge individuele overeenkomst, uit een reglement of een overeenkomst gesloten in de onderneming, uit een collectieve overeenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad, in een paritair comité of subcomité of in elk ander paritair orgaan — al dan niet bij koninklijk besluit algemeen bindend verklaard — uit het gebruik of uit een statuut, hetzij dat de toekenning ervan geschiedt krachtens een wet, hetzij dat de toekenning aan de werknemer haar grondslag vindt in een door de werkgever eenzijdig aangebrachte verplichting, behalve wegens overwegingen vreemd aan de beroepsactiviteit.

Voor de toepassing van deze wet wordt niet als loon beschouwd :

- de bedragen die worden uitgekeerd als terugbetaling van de verplaatsingskosten die de werknemer werkelijk heeft gemaakt, ten laste van de werkgever;
- de voordeelen toegekend in de vorm van arbeidsgereedschap of werkleding alsmede de bedragen die de werkgever aan de werknemer betaalt ten einde zich te kwijten van zijn verplichting om arbeidsgereedschap of werkleding te bezorgen;
- de vergoedingen toegekend in geval van sluiting van ondernemingen;
- de vergoeding wegens uitwinning van de handelsvertegenwoordiger;
- de vergoedingen aan de werknemer verschuldigd wanneer de werkgever zijn wettelijke, contractuele of statutaire verbintenis niet nakomt;
- de voordeelen toegekend ter aanvulling van de sociale zekerheidsregeling, met uitzondering van het aanvullend vakantiegeld.

De Koning kan, na advies van de Nationale Arbeidsraad en bij een in Ministeraat overlegd besluit, het hierboven bepaalde begrip « loon » verruimen of beperken.

Art. 3. In dezelfde wet wordt een artikel 37bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 37bis. § 1. Wanneer de getroffene is tewerkgesteld krachtens een arbeidsovereenkomst voor deeltijdse arbeid, wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid vastgesteld uitsluitend met inachtneming van het loon dat verschuldigd is krachtens voormalige arbeidsovereenkomst.

§ 2. Wanneer de getroffene is tewerkgesteld krachtens meerdere arbeidsovereenkomsten voor deeltijdse arbeid, wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsoneschiktheid, vastgesteld met inachtneming van de lonen die hem krachtens voornoemde arbeidsovereenkomsten verschuldigd zijn. ».

Art. 4. In artikel 43 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid wordt vervangen door volgende bepaling :

« De door een arbeidsongeval getroffene die een vergoeding of rente krachtens de artikelen 22 tot 24, of een bijslag krachtens artikel 58, § 1, 7° geniet, is verplicht de krachtens de sociale zekerheidswetten verschuldigde bijdragen te betalen. »

2° het derde lid wordt vervangen door volgende bepaling :

« De bijdragen zijn echter niet verschuldigd op het gedeelte van de vergoeding of rente of bijslagen toegekend wegens hulp van een ander persoon. »

Art. 5. Artikel 45, derde lid van dezelfde wet wordt vervangen door volgende bepaling :

« Het eerste lid vindt geen toepassing wanneer de rente na het verstrijken van de bij artikel 72 bepaalde termijn berekend wordt naar een graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van minder dan 10 pct. ».

Art. 6. In dezelfde wet wordt een artikel 51bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 51bis. Indien de rente na het verstrijken van de bij artikel 72 bepaalde termijn berekend wordt naar een graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van minder dan 10 pct. stort de verzekeraar het rentekapitaal bij het Fonds voor arbeidsongeval in de loop van de eerste maand van het kwartaal dat volgt op het verstrijken van de bij artikel 72 bepaalde termijn.

Den aanvullend kapitaal wordt gestort bij het Fonds voor arbeidsongevallen voor de periode gelegen tussen de eerste dag van de hiervoor bedoelde maand, en de dag waarop het kapitaal met toepassing van het voorgaand lid is gestort.

soit que cet octroi résulte d'un contrat individuel écrit ou verbal, d'un règlement, d'une convention conclue au niveau de l'entreprise, d'une convention collective conclue au Conseil National du Travail, en commission ou sous-commission paritaire ou en tout autre organe paritaire — rendue obligatoire ou non par arrêté royal — d'un usage ou d'un statut, soit que cet octroi résulte d'une loi ou d'une obligation prise unilatéralement par l'employeur, sauf pour des motifs étrangers à l'activité professionnelle du travailleur.

Pour l'application de la présente loi, ne sont pas considérés comme rémunération :

- les sommes versées à titre de remboursement des frais de transport exposés réellement par le travailleur à charge de l'employeur;
- les avantages accordés sous la forme d'outils ou de vêtements de travail, ainsi que les montants que l'employeur paie au travailleur afin de s'acquitter de son obligation de fournir les outils ou vêtements de travail;
- les indemnités accordées en cas de fermeture d'entreprises;
- l'indemnité d'éviction du représentant de commerce;
- les indemnités dues au travailleur lorsque l'employeur ne respecte pas ses obligations légales, contractuelles ou statutaires;
- les avantages complémentaires au régime de la sécurité sociale, à l'exception des pécules complémentaires de vacances. ».

Le Roi peut, après avis du Conseil National du Travail et par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, « étendre ou limiter la notion de rémunération » définie ci-dessus.

Art. 3. Dans la même loi, il est inséré un article 37bis, rédigé comme suit :

« Art. 37bis. § 1. Lorsque la victime est engagée dans les liens d'un contrat de travail à temps partiel, la rémunération de base, pour le calcul des indemnités d'incapacité temporaire de travail, est fixée exclusivement en fonction du salaire du aux termes dudit contrat de travail.

§ 2. Lorsque la victime est engagée dans les liens de plusieurs contrats de travail à temps partiel, la rémunération de base pour le calcul des indemnités d'incapacité temporaire de travail est fixée en tenant compte des salaires qui lui sont dus aux termes desdits contrats de travail. ».

Art. 4. Dans l'article 43 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° l'alinea premier est remplacé par la disposition suivante :

« La victime d'un accident de travail bénéficiaire d'une indemnité ou d'une rente en vertu des articles 22 à 24, ou d'une allocation en vertu de l'article 58, § 1er, 7°, est tenue de payer les cotisations dues en vertu des lois sur la sécurité sociale. »

2° l'alinea 3 est remplacé par la disposition suivante :

« Les cotisations ne sont toutefois pas dues sur la partie de l'indemnité, de la rente ou des allocations accordées pour l'assistance d'une autre personne. »

Art. 5. L'article 45, alinéa 3, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« L'alinea 1er n'est pas applicable lorsque, après l'expiration du délai visé à l'article 72, la rente est calculée sur un taux d'incapacité de travail permanente qui n'atteint pas 10 p.c. ».

Art. 6. Dans la même loi, il est inséré un article 51bis rédigé comme suit :

« Art. 51bis. Si, à l'expiration du délai visé à l'article 72, la rente est calculée sur un taux d'incapacité permanente de travail inférieure à 10 p.c., l'assureur verse le capital de la rente au Fonds des accidents du travail, dans le courant du premier mois du trimestre qui suit l'expiration du délai visé à l'article 72.

Un complément de capital est versé au Fonds des accidents du travail pour la période située entre le premier jour du mois susvisé et le jour du versement du capital, en application de l'alinea précédent.

De verzekeraar verwittigt de getroffene voor de overdracht van het rentekapitaal aan het Fonds voor arbeidsongevallen. ».

Art. 7. Artikel 58, § 1, van dezelfde wet, wordt aangevuld met een 11° luidend als volgt :

« 11° De bij het Fonds gevestigde renten of ermee overeenstemmende kapitalen te betalen »..

Art. 8. Het artikel 59 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 24 december 1976, wordt aangevuld met de volgende bepalingen :

« 10° de rentekapitalen gevestigd met toepassing van artikel 51bis. ».

Art. 9. Artikel 59bis, § 1, eerste alinea van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 24 december 1976, wordt vervangen door volgende bepaling :

« De bijdrage bedoeld in artikel 59, 1°, wordt vastgesteld op 0,30 pct. van het loon. ».

Art. 10. Artikel 84 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 84. De schade die voortvloeit uit de arbeidsongevallen ingevolge de werking van ontplofbare, ontvlambare, bijkende of giftige stoffen, bij het laden, het lossen of de behandeling van vlootstuigen, of ingevolge ontploffingen veroorzaakt door de loutere aanwezigheid van deze tuigen, wordt door de verzekeraar vergoed.

Nochtans kan de verzekeraar zijn uitgaven verhalen op het Fonds ten laste van de Staat, wanneer de schade die voortvloeit uit de ongevallen in België het gevolg is van de toevallige en onvoorzien aanwezigheid van de stoffen en tuigen bedoeld in lid 1 van dit artikel ».

Art. 11. De artikelen 85 en 86 van dezelfde wet worden opgeheven.

Art. 12. Een artikel 88bis, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 88bis. In geval van betwijfing in verband met de regeling van een arbeidsongeval tussen de verzekeraar en de bij artikel 87 bedoelde ambtenaren en beambten, stellen deze laatsten bij een ter post aangerekende brief de verzekeraar in kennis van hun gemotiveerd standpunt.

Dit standpunt wordt door de verzekeraar ter griffie van de bevoegde rechtsmacht neergelegd op het ogenblik dat het ongeval er voor definitieve regeling wordt aanhangig gemaakt ».

Art. 13. Artikel 91 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 91. Onverminderd de andere maatregelen door of krachtens de wet voorgeschreven, kan de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, indien de verzekeraar of de instelling met rentedienst geen gevolg geeft aan de aanmaningen die hem krachtens deze wet of haar uitvoeringsmaatregelen worden gegeven door de in artikel 87 genoemde ambtenaren en beambten, op initiatief van deze laatsten en na advies van het Beheerscomité van het Fonds voor arbeidsongevallen, de verzekeraar gehoor zijnde, met een maand aanzinging die aanmaningen in het Belgisch Staatsblad bekendmaken ».

Art. 14. Een artikel 91ter, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 91ter. Onverminderd de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van 1 000 tot 10 000 F of met één van die straffen alleen gestraft :

1° de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, de beheerders, directeurs, zaakvoerders of lasthebbers van verzekeringsondernemingen of instellingen met rentedienst, die wetens en willens onjuiste verklaringen afleggen aan de in artikel 87 genoemde ambtenaren en beambten, of die weigeren de ter uitvoering van deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen gevraagde inlichtingen te verstrekken;

2° alwie het krachtens deze wet georganiseerde toezicht verhindert;

3° de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, de beheerders, commissarissen, directeurs, zaakvoerders of lasthebbers van de verzekeringsondernemingen of de instellingen met rentedienst die niet hebben voldaan aan de verplichtingen hun opgelegd door de krachtens deze wet;

L'assureur avertit la victime avant le transfert du capital de la rente au Fonds des accidents du travail. ».

Art. 7. L'article 58, § 1er, de la même loi, est complété par un 11° rédigé comme suit :

« 11° De payer des rentes constituées auprès du Fonds ou des capitaux y correspondant ».

Art. 8. L'article 59 de la même loi, modifié par la loi du 24 décembre 1976, est complété par les dispositions suivantes :

« 10° les capitaux de rente constitués en application de l'article 51bis. ».

Art. 9. L'article 59bis, § 1er, premier alinéa de la même loi, modifié par la loi du 24 décembre 1976, est remplacé par les dispositions suivantes :

« La cotisation visée à l'article 59, 1°, est fixée à 0,30 p.c. de la rémunération. ».

Art. 10. L'article 84 de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 84. Les dommages résultant d'accidents du travail par suite de l'action de matières explosives, inflammables, corrosives ou toxiques au cours du chargement, du déchargement ou de la manutention d'engins de guerre ou par suite d'explosions provoquées par la simple présence de ces engins, sont réparés par l'assureur.

Toutefois, l'assureur peut récupérer auprès du Fonds à la charge de l'Etat les sommes qu'il a dépensées lorsque les dommages résultant de ces accidents survenus en Belgique sont dus à la présence fortuite et imprévisible des matières ou engins visés au premier alinéa du présent article ».

Art. 11. Les articles 85 et 86 de la même loi sont abrogés.

Art. 12. Un article 88bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 88bis. En cas de contestation entre l'assureur et les fonctionnaires et agents visés à l'article 87 au sujet du règlement d'un accident du travail, ces derniers portent leur point de vue motivé à la connaissance de l'assureur par lettre recommandée à la poste.

Ce point de vue est déposé par l'assureur au greffe de la juridiction compétente au moment où celle-ci est saisie du règlement définitif de l'accident ».

Art. 13. L'article 91 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 91. Sans préjudice des autres mesures prescrites par ou en vertu de la loi, si l'assureur ou l'établissement chargé du service des rentes ne donne pas suite aux mises en demeure que lui adressent, en vertu de la présente loi ou de ses mesures d'exécution, les fonctionnaires et agents cités à l'article 87, le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions peut, à l'initiative de ces derniers et sur avis du Comité de gestion du Fonds des accidents du travail, après audition de l'assureur, publier ces mises en demeure au Moniteur belge, moyennant préavis d'un mois ».

Art. 14. Un article 91ter, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 91ter. Sans préjudice des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 1 000 à 10 000 F ou d'une de ces peines seulement :

1° l'employeur, ses préposés ou mandataires, les administrateurs, directeurs, gérants ou mandataires d'entreprises d'assurances ou d'établissements chargés du service des rentes qui sciemment et volontairement ont fait des déclarations inexactes aux fonctionnaires et agents visés à l'article 87 ou qui ont refusé de fournir les renseignements demandés en exécution de la présente loi et de ses mesures d'exécution;

2° quiconque fait obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi;

3° l'employeur, ses préposés ou mandataires, les administrateurs, commissaires, directeurs, gérants ou mandataires d'entreprises d'assurances ou d'établissements chargés du service des rentes qui ne se sont pas conformés aux obligations qui leur sont imposées par ou en vertu de la présente loi;

4° de beheerders, directeurs, zaakvoerders of lasthebbers van een verzekeringsonderneming of een instelling met rentedienst en al wie als agent, makelaar of in een andere hoedanigheid heeft deelgenomen aan het sluiten of het uitvoeren van een overeenkomst strijdig met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsmaatregelen ervan ».

Art. 15. Een artikel 91quater, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 91quater. Elke klacht wegens overtreding van deze wet, tegen de beheerders, commissarissen, directeurs, zaakvoerders of lasthebbers van gemachteerde verzekeraars of van instellingen met rentedienst, wordt ter kennis gebracht van de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft en het Fonds voor arbeidsongevallen door de gerechtelijke of bestuurlijke instantie waarbij zij aanhangig is gemaakt.

Elke strafvordering uit hoofde van misdrijven als bedoeld in het eerste lid, wordt ter kennis gebracht van genoemde Minister en Fonds door de zorg van de griffie van het strafgerecht waarbij zij aanhangig is gemaakt ».

Art. 16. Artikel 93 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 93. De werkgever, de verzekeraar of de instelling met rentedienst zijn burgerrechterlijk aansprakelijk voor de geldboeten waartoe hun beheerders, commissarissen, directeurs, zaakvoerders, lasthebbers of aangestelden veroordeeld worden met toepassing van de voorgaande bepalingen ».

Art. 17. De Koning stelt voor iedere bepaling van dit besluit de datum van inwerkingtreding vast.

Art. 18. Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 31 maart 1982.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Sociale Zaken,
J.-L. DEHAENE

BAUDOUIN

Par le Roi :
Le Ministre des Affaires sociales.
J.-L. DEHAENE

MINISTÈRE DE L'EDUCATION NATIONALE ET DE LA CULTURE FRANÇAISE

F. 82 — 510

Décret du 21 septembre 1981 ajustant le budget de l'Education nationale, régime français, pour l'année budgétaire 1980.
Ajustements adoptés par le Conseil de la Communauté française. — Erratum

Moniteur belge n° 36, du 23 février 1982, page 1909, note en bas de page, lire ce qui suit :

(1) Session 1980-1981.

Documents du Conseil. — Projet n° 5-II, n° 1. — Rapport, n° 5-II, n° 2.

Compte rendu intégral. — Discussion. Séance du 1er juillet 1981. — Adoption. Séance du 7 juillet 1981.

VERTALING

MINISTERIE VAN NATIONALE OPVOEDING EN FRANSE CULTUUR

N. 82 — 510

Decreet van 21 september 1981 houdende aanpassing van de begroting van Nationale Opvoeding, franstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980. — Aanpassingen die door de « Conseil de la Communauté française » werden aangenomen. — Erratum.

Belgisch Staatsblad nr. 36 van 23 februari 1982, bl. 1910, noot beneden pagina lezen als volgt :

(1) Zitting 1980-1981.

Documenten van de Raad. — Ontwerp nr. 5-II, nr. 1. — Verslag nr. 5-II, nr. 2.

Volledig verslag. — Besprekking. Vergadering van 1 juli 1981. — Aanneming. Vergadering van 7 juli 1981.